

1 ¶ Omstreeks dezelfde tijd werd Hizkia dodelijk ziek. De profeet Jesaja, de zoon van Amos, kwam naar hem toe en zei: ‘Dit zegt de HEER: Maak je laatste wilsbeschikking op, want je sterft. Je zult niet meer beter worden.’

2 Hizkia draaide zijn gezicht naar de muur en bad tot de HEER:

3 ‘HEER, ik smeed u, neem toch in aanmerking dat ik me altijd oprecht en met heel mijn hart naar uw wil heb gericht en steeds heb gedaan wat goed is in uw ogen.’ Daarbij stortte hij bittere tranen.

4 Toen richtte de HEER zich opnieuw tot Jesaja, die de binnenste hof nog niet verlaten had, en zei:

5 ‘Ga weer naar binnen en zeg tegen Hizkia, de koning van mijn volk: “Dit zegt de HEER, de God van je voorvader David: Ik heb je gebed gehoord en je tranen gezien. Welnu, ik zal je genezen. Over drie dagen zul je in staat zijn naar mijn tempel te gaan.

6 Ik geef je nog vijftien jaar te leven, en ik zal jou en deze stad redden uit de handen van de koning van Assyrië. Omwille van mijzelf en omwille van mijn dienaar David zal ik deze stad beschermen.”’

7 Jesaja beval de dienaren van de koning een plak gedroogde vijgen te nemen. Dat deden ze, en ze legden de vijgen op de ontstoken plek, waarop Hizkia nieuwe krachten kreeg.

8 Hij vroeg aan Jesaja: ‘Krijg ik van de HEER ook een teken dat hij me zal genezen en ik over drie dagen naar de tempel zal kunnen gaan?’

9 ‘Ja,’ antwoordde Jesaja, ‘de HEER zal u een teken geven dat hij zijn belofte zal nakomen. Wat denkt u, zal de schaduw tien graden vooruitgaan of tien graden achteruit?’

10 ‘Tien graden vooruit zou niets bijzonders zijn,’ antwoordde Hizkia, ‘maar tien achteruit wel.’

11 Daarop riep de profeet Jesaja de HEER aan, en deze liet de schaduw op de zonnewijzer van Achaz tien graden achteruitgaan.

12 ¶ In die tijd stuurde koning Berodach-Baladan van Babylonië, de zoon van Baladan, die had vernomen dat Hizkia ziek was, gezanten met brieven en een geschenk naar hem toe.

13 Hizkia nam hun boodschap in ontvangst en liet hun al zijn schatkamers zien: het zilver, het goud, het reukwerk, de kostbare oliën, en ook zijn arsenaal en alles wat zich in zijn magazijnen bevond. Er was niets in zijn paleis of in zijn rijk dat Hizkia hun niet liet zien.

14 De profeet Jesaja ging naar koning Hizkia toe en vroeg hem: ‘Wat hebben deze mannen tegen u gezegd? Waar kwamen ze vandaan?’ ‘Uit een ver land,’ antwoordde Hizkia, ‘uit Babylonië.’

15 ‘Wat hebben ze in uw paleis te zien gekregen?’ vroeg Jesaja, en Hizkia antwoordde: ‘Ze hebben alles gezien wat zich in mijn paleis bevindt. Er is niets in mijn magazijnen dat ik hun niet heb laten zien.’

16 Hierop zei Jesaja tegen Hizkia: ‘Luister naar wat de HEER te zeggen heeft.

17 Het duurt niet lang meer, of alles wat zich in uw paleis bevindt, alles wat uw voorouders tot nu toe hebben vergaard, zal naar Babel worden weggesleept. Er blijft niets van over-zegt de HEER.

18 Ook een aantal van uw zonen, het nageslacht dat u hebt verwekt, zal worden weggevoerd om dienst te doen in het paleis van de koning van Babylonië.’

19 Hizkia antwoordde: ‘Het is goed, wat u namens de HEER tegen mij hebt gezegd.’ Want hij dacht bij zichzelf: Dat betekent dat er zolang ik leef, rust en vrede zal heersen.

20 Verdere bijzonderheden over Hizkia, over de vele overwinningen die hij behaalde en over het waterreservoir dat hij heeft laten aanleggen en de tunnel waardoor het water naar de stad wordt geleid, zijn opgetekend in de kronieken van de koningen van Juda.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Je komt ze wel eens tegen, die mensen, die je vertellen dat voor hen alles anders is geworden.

Dingen die vroeger voor hen belangrijk waren vinden ze niet meer belangrijk en zaken die vroeger geen aandacht kregen staan nu bovenaan.

Hoe dat is gekomen: door die ontmoeting, die ziekte, door dat verlies, door die bijna dood-ervaring, die je hele leven een andere wending gaf, zodat je anders bent gaan denken, voelen en handelen.

Natuurlijk, wie het voor de wind gaat en sterk en gezond is, is te feliciteren.

Maar toch...je loopt het risico overmoedig te worden, het leven kan niet op en je vergeet, dat dat niet vanzelfsprekend is...dan loop je gevaar voor je geestelijke gezondheid.

Hoe zat dat eigenlijk met Koning Hizkia, de kerngezonde koning die doodziek werd en later weer genezen.

Hoe ging hij daarmee om en heeft zijn ziekte hem ook veranderd?

Koning Hizkia bruisde aanvankelijk van energie.

Zijn jonge leven is helemaal overeenkomstig zijn naam: Mijn sterkte is van de Here.

Over hem wordt verteld dat hij "deed wat recht was in de ogen van de Heer", i.t.t. zijn voorgangers, die deden wat kwaad was in de ogen van de Heer.

Hizkia is een voorbeeld-koning: Hij brak met de heidense afgodendienst, herstelde het Pascha.

Ook deed hij er alles aan om van Jeruzalem een onneembare vesting te maken.

Zo bouwde hij een tweede muur om Jeruzalem, maakte zelfs een waterleiding van 700 meter lang- die je nu nog kunt bewonderen- waarmee hij water kon putten uit een bron zodat Jeruzalem van water was voorzien.

Geweldig, die Hizkia en zijn roem steeg helemaal ten top toen de Assyrische koning Sanherib bij de belegering van Jeruzalem de aftocht had geblazen en in Ninevé aangekomen vermoord werd..

En net op zijn hoogtepunt wordt hij doodziek op 39 jarige leeftijd.

De profeet Jesaja zegt dan tot hem: je bent ten dode opgeschreven, maak je testament maar.

Dat is even hard vooral als je -zo kenmerkend voor Israëlieten- van het leven houdt.

Vandaag zeggen joden ook bij het klinken van het glas: LeChajim en daar hebben wij van gemaakt: daar ga je, maar het betekent: op het leven.

En nu krijgt deze van leven bruisende koning Hizkia zijn doodsoordeel: 39 jaar oud, nog volop met plannen.

Het is helaas maar al te herkenbaar, want ook nu kom je ze tegen, mensen in de bloei van hun leven, of mensen die net met de VUT gingen en dat bericht te horen kregen.

Dan gaat er wat door je heen!

En wat er door je heen gaat hebben psychologen al voor ons in schema gezet: je komt in fases van verdoving, ontkenning, waarom ik?, opstandigheid, je gaat onderhandelen, je wordt depressief, en je leert aanvaarden.

Hoe zien we Hizkia reageren?

Wat opvalt is dat Hizkia niet zomaar in zijn lot berust.

Gek genoeg kom je dat vandaag nogal eens tegen en dan bedoel ik niet die mensen van voeger, die altijd zeggen: wat God doet, dat is welgedaan, maar die berusting in dat z.g. moderne jasje.

Wat je overkomt is je lot, het staat in de sterren, het komt door je vorige leven; er is niets aan te doen, leg je er maar bij neer.

Maar wat doet Hizkia: " Hizkia draaide zijn gezicht naar de muur en bad tot de Heer".

En wat hij bidt is opmerkelijk: onder tranen herinnert hij God er a.h.w. aan, dat hij Hem met een oprecht hart en met alle trouw en inzet heeft gediend. Dit kan toch niet!

Het is een kort en krachtig gebed, maar het wordt verhoord.

De profeet Jesaja kwam naar Hizkia om hem direct te vertellen dat God hem er nog 15 jaar bij zal geven en het medicijn, gedroogde vijgen worden direct toegediend.

Hoe moeilijk misschien te begrijpen, maar de Bijbel kent meer voorbeelden van hoe God bewogen wordt andere besluiten te nemen:

Denk maar aan Ninevé, dat niet geoordeeld werd, aan onheilsprofetieën die worden teruggenomen.

Bij God liggen de dingen niet zo vast zoals de dingen in de sterren vastliggen, of in onze diagnoses en prognoses.

Als teken daarvan gaat de zonnewijzer in Hizkia's huis tien graden terug.

Dat hoeft niet te betekenen dat de zon terugging, of de aarde tegengesteld ging draaien, maar het zal te maken kunnen hebben met een breking van het zonlicht.

Maar wat er natuurkundig gebeurde doet er niet zoveel toe, want de boodschap is, dat in Gods wereld de dingen niet al te vast liggen, dat je God kunt verbidden en dat God tekenen stelt in een mensenleven - dus niet altijd!- maar wel ter bemoediging van allen en dat overkwam Hizkia.

In elk geval: Hizkia loopt als een levend bewijs van Gods genade door zijn paleis; hij doet zijn naam eer aan: mijn sterkte is de Heer!

Hij zal zijn dankbaarheid niet op hebben gekund zoals sommige mensen wel eens zeggen: ik had nooit gedacht dat ik hier zou staan, zou rondlopen en ik ben God dankbaar, want ik ben rijker geworden.

In Jesaja 38 vinden we zelfs nog een dankpsalm van Hizkia voor zijn genezing; hoeveel mensen hebben niet hun eigen danklied geschreven?

Alleen: is het daarbij gebleven?

Er komt een gezantschap uit Babel op bezoek: de koning van Babel, Berodach-Baladan, hoort van Hizkia's genezing en ziet een goede aanleiding om eens wat te spioneren.

En wat doet Hizkia: Hij laat hen alles zien: er was niets in zijn paleis of in zijn rijk dat Hizkia hun niet liet zien.

De schatkamers worden bezichtigd: zilver, goud, reukwerk, kostbare oliën, het arsenaal, de magazijnen.

Maar heeft Hizkia nu alles laten zien?

Als de gezanten weer vertrokken komt de profeet Jesaja naar koning Hizkia toe en zegt:

"Het duurt niet lang meer, of alles wat zich in uw paleis bevindt, alles wat uw voorouders tot nu toe hebben vergaard, zal naar Babel worden weggesleept".

M.a.w. er zal niks overblijven van wat jij hebt laten zien.

Was Hizkia nu zo dom geweest om te veel te laten zien, zodat ze in Babel precies op de hoogte waren van Jeruzalems strategische positie? Misschien wel!

Maar misschien was het Hizkia nog meer kwalijk te nemen, dat hij verzuimd had te laten zien waar zijn eigenlijke sterkte lag: niet in schatten, in wapens, maar in God, die hem nog niet zo lang geleden gered had van de dood.

Hizkia, ben je dat nu al weer vergeten? Ga je nu op de oude voet verder?

Waarom heb je nu niet laten zien wat en wie het leven zo onoverwinnelijk maakt?

"Wat hebben ze in u paleis paleis te zien gekregen" was de prangende vraag van Jesaja aan koning Hizkia.

Een vraag die ook aan u en mij wordt gesteld: wat zien ze bij ons in huis?

Nee, natuurlijk is het niet erg om je huis te laten zien, je kinderen, te praten over je werk, de

dingen die je hebben gemaakt tot wie je nu bent.

Maar wat zien buitenstaanders van dat andere waar wij onze kracht en sterkte in vinden?

Ze zien onze huizen en ze zien ons naar onze kerkgebouwen gaan en ze zien ons deelnemen aan onze goed verzorgde kerkdiensten, maar zien ze ook dat het ons hoog zit, dat we anders zijn, omdat er een God is die ons in Christus van de dood heeft gered?

En dat dat de reden is waarom het leven één groot wonder is, de lucht in je longen, je kloppende hart, het dak boven je hoofd, het bed waarin je slaapt, het voedsel voor elke dag, je ouders, je man, je vrouw, je vrienden, ze zijn gaven van God.

Omdat er een God is die ons van de dood heeft gered zou het ook te zien moeten zijn aan onze gastvrijheid en vrijgevigheid, allemaal uitingen van dat geloofsvertrouwen.

Zien mensen nog dat er een God is die ons van de dood heeft gered.

Migrantkerken in de grote steden groeien zo hard dat hun ruimtes te klein worden.

Wat zullen de mensen daar dan zien: geen rijkdom, geen theologische diepgang, maar wel vreugde, gastvrijheid, geloof.

Wat hebben ze gezien bij jou in huis vroeg Jesaja aan Hizkia en hij zou het weer kunnen vragen aan ons Europeanen.

Wat zien de vreemdelingen in ons werelddeel: waar vinden we in Europa hun sterkte?

Wat hebben ze gezien, de kinderen in het huis van hun ouders?

Wat is hen bijgebleven van waar ouders hun sterkte in vonden?

Nee, we moeten niet te veel moraliseren, want het gaat niet om vrome uitwendigheden.

Maar breekt dat verborgen geheim van een God die ons redt van de dood nog door de de wanden van ons bestaan?

Want daar gaat het wel om: om dat verlossende geheim van wat zich in dat paleis van Hizkia had afgespeeld: dat er een God is die het lot doorbreekt, die zijn volk opricht, die telkens opnieuw wil beginnen, die het onmogelijke mogelijk maakt in mensenlevens, die zonnewijzers tien graden terug doet gaan, die God die voor Israël door de zee een pad maakte, die Christus opwekte uit de doden.

Dat is het grote geheim van de God van de Bijbel.

En soms zijn er mensen bij wie dat geheim van die God naar buiten treedt, mensen die zelf net als Hizkia ten dode toe ziek waren en zeggen: het was op het randje, maar ik ben er nog en het heeft alles veranderd in mijn leven.

Niet iedereen vergaat dat op dezelfde wijze, maar als het ons overkomt, wat zeggen we dan als aan ons wordt gevraagd wat er te zien is in ons huis?

Geven we dan dit antwoord: de vreugde om het grote en onmogelijke geheim, van God die in Christus ons lot heeft gebroken en ons genezen heeft van duisternis en doem en onze dood overwon?

Amen